

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 6T/96/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120012288
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Šuťaková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8120012288.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudkyňou JUDr. Beátou Šuťakovou na hlavnom pojednávaní dňa 27. apríla 2022 v Prešove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

A. B., nar. XX. X. XXXX v B., trvale bytom C.,

je v i n n ý , ž e

- v lehote od 28.08.2020 do 30.08.2020 v D. a inde, nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v trvaní osem mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia uložený mu rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/90/2018 z 27.11.2019, právoplatným 3.6.2020, napriek tomu, že 27.8.2020 prevzal výzvu na nastúpenie výkonu trestu odňatia slobody, avšak výzvu nerešpektoval, výkon trestu bez príčiny nenastúpil a vyhýbal sa jeho výkonu až do 19.10.2020, kedy bol do výkonu trestu dodaný príslušníkmi Policajného zboru,

t e d a

- maril a podstatne sťažoval výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,

čím spáchal

- prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov podal dňa 23.12.2020 obžalobu na obvineného A. B. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný A. B. v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu.

Na to súd s odkazom na znenie § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, kde obžalovaný uviedol, že rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, ako obvinený bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a s obhajcom sa mohol radiť o spôsobe obhajoby, rozumie právnej kvalifikácii skutkov ako trestných činov, bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu a dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako trestný čin uvedený v obžalobe.

Zároveň súd poučil obžalovaného, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd zistil stanovisko procesných strán, ktoré navrhli, aby súd vyhlásenie obžalovaného prijal.

Z vykonaného dokazovania aj v prípravnom konaní mal súd jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v obžalobe a dopustil sa ho obžalovaný a nakoľko súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že sa skutok stal, ani o jeho právnej kvalifikácii, uznesením rozhodol, že vyhlásenie prijíma a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie súvisiace s rozhodnutím o treste.

Boli oboznámené aj listinné dôkazy, z ktorých súd zistil nasledovné:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 27.11.2019, sp.zn. : 41T 90/2018 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), j) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 3.6.2020.

Obžalovaný ako odsúdený vo veci sp.zn. 41T 90/2018 bol dodaný do výkonu trestu dňa 19.10.2020, potom čo po prevzatí výzvy na nástup výkonu trestu v stanovenej lehote nenastúpil a bolo mu doručené uznesenie konajúceho súdu zo dňa 9.9.2018, ktorým súd zamietol žiadosť odsúdeného o odklad výkonu trestu.

Z posudku vypracovaného riaditeľom ÚVV a ÚVTOS plynie, že A. B. bol dodaný dňa 19.10.2020, kde v spomínanom období bolo jeho správanie na požadovanej úrovni a dňa 18.11.2020 bol premiestnený do ÚVV a ÚVTOS Prešov, s miestom výkonu služby v Sabinove, kde po pobyte v nástupnom oddiele bol umiestňujúcou komisiou dňa 1.12.2020 zaradený do výchovného kolektívu s diferenciačnou skupinou B. Jeho správanie bolo v súlade s internými normami, autority rešpektoval a konflikty nevyvolával. Nebola mu uložená žiadna disciplinárna odmena ani disciplinárny trest.

Zo správy o povesti vypracovanej zástupcom starostu C. plynie, že obžalovaný nevie čítať a písať, vie sa iba podpísať, má vadnú reč, nespokupracuje, určitým vyjadreniam vôbec nerozumie, preto je zrejme, že sa dopustil prečinov. Pracovné návyky u neho nie sú žiadne. Obec Oľšov ako osobitný príjemca mu vyplácala do 10/2020 rodičovský príspevok a rodinné prídavky nákupmi potravín a potrieb pre školopovinné deti a pri týchto situáciách bol arogantný a drzý a taktiež niekedy v podnapitom stave. V obci nebol prejednávaný komisiou pre verejný poriadok.

Vo výpise z ústrednej evidencii priestupkov MV SR nemá evidované žiadne priestupky.

Podľa správy FNsP A. E. F. B. obžalovaný nebol hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení FNsP A. E. F. B. a nie je vedený v Psychiatrickej ambulancii FNsP J. A. Reimana Prešov.

Obžalovaný A. B. bol doposiaľ 5 ráz súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 27.11.2019, sp.zn.: 41T 90/2018.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal z rozhodných okolností uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania skutku a jeho následok zavinenie, pohnútku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, ako aj na pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností v súlade s citovaným § 38 ods. 2 Trestného zákona, pričom skutočnosť, že obžalovaný sa k skutku priznal a tento oľutoval, posúdil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Na druhej strane obžalovanému priťažuje, že už bol doposiaľ súdne trestaný (§ 37 písm. m) Trestného zákona).

Trestný zákon v jeho osobitnej časti za prečin podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona umožňuje uložiť trest odňatia slobody až na 2 roky.

Vzhľadom na okolnosti skutku, spôsob jeho spáchania, postoj obžalovaného k skutku ako aj následok a s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti, dospel súd k záveru, že na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie u obžalovaného by iný trest než trest spojený s obmedzením jeho osobnej slobody nebol dostatočný, keďže predchádzajúce odsúdenie v podobe podmienenečného trestu zrejme nevedli k jeho náprave, a preto na uvedomenie si následkov konania obžalovaným mu ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody, kde za primeraný považoval trest odňatia slobody v prvej polovici trestnej sadzby, a to v trvaní 5 mesiacov. Pre výkon trestu obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin, čo je zrejme aj z oboznámeného odpisu registra trestov.

Takýto trest uložený obžalovanému súd považoval za primeraný a dostatočný na zabezpečenie účelu trestného zákona a dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.